Testul nostru în trei asociații sportive

„DACIADA" ASIGURĂ DEZVOLTAREA MULTILATERALĂ A EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI DE MASĂ

CUM RĂSPUNDEȚI PREFERINȚELOR OAMENILOR MUNCII?

În Programul privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976–1980 și pregătirea sportivilor români în vederea participării la Jocurile Olimpice din 1980, aprobat de Comitetul Politic Executiv al C. C. al P.C.R., în noiembrie 1976, se prevede, între altele, lărgirea sferei de cuprindere a oamenilor muncii în practicarea cu continuitate a exercițiilor fizice și sportului, în raport cu vîrsta și profesiunea, prin folosirea timpului liber în mod plăcut și educativ, pentru fortificarea organismului, prevenirea și combaterea influențelor nocive ale sedentarismului asupra sănătății și capacității de muncă.

Pentru a vedea cum sînt aplicate aceste indicații și cum se reflectă preferințele oamenilor muncii în organizarea activității sportive, am făcut un test la Întreprinderea de confecții din Oradea, Întreprinderea de mătase „Victoria" din Iași și Întreprinderea de reparații de tractoare și motoare grele din Cîmpina. Ne-am adresat personalului muncitor, care participă direct în procesul de producție, și care, după activitatea productivă, are nevoie – pentru fortificarea organismului – să-și petreacă o parte a timpului liber pe terenul de sport sau, la sfîrșitul săptămînii, să participe la o acțiune care are darul să prevină și să combată influențele nocive ale sedentarismului.

PRIETENI MULȚI, DAR POT FI ȘI MAI MULȚI!

Răspunsurile celor 230 de persoane testate, din asociațiile amintite, ne-au oferit prilejul să constatăm că educația fizică și sportul au mulți prieteni statornici, de vîrste diferite, gama disciplinelor sportive practicate, cît și a celor preferate fiind destul de largă.

În acest sens, a rezultat că 75,2% practică diferite discipline sportive. Pe categorii de vîrstă, procentul cel mai mare (47,3%) îl reprezintă categoria 21—30 ani. Celelalte două categorii (31—40 ani și peste 40 ani) se situează la același nivel: 10%. Ca număr de ore dedicate săptămînal sportului: 24,7% — pînă în 5 ore, 32% — între 5—10 ore și 16% — peste 10 ore.

Dar, care este contribuția fiecărei asociații la stabilirea cifrelor amintite?

Vom începe cu Poiana Cîmpina — 35,2%. Este o asociație binecunoscută în întreaga țară, fiindcă culorile ei sînt purtate de sportivi ca St. Chițu — maestru al sportului, antrenor de motocros și campion la bob-dublu, Gh. Lixandru — din lotul olimpic de bob, de fotbaliștii participanți în campionatul Diviziei B.

Sub conducerea organizației de partid, consiliul asociației (C. Nenișanu — președinte, V. Moșuc — secretar), comitetul sindical (I. Apostol — președinte), comitetul U.T.C. (Gr. Anton — secretar), cu sprijinul conducerii întreprinderii (Gheorghe Chivu — director), s-au preocupat de îmbunătățirea permanentă a bazei sportive și astăzi există pe lîngă stadionul cu tribune (capacitate 3 000 de locuri), terenuri de handbal, de volei, de tenis de cîmp, două piste de popice, pistă de bob pe rotile. În ultimul timp s-au organizat întreceri de atletism (crosurile Tineretului și 1 Mai), fotbal (328), handbal (190), popice (140), volei (80), tenis de masă (30), precum și excursii la sfîrșit de săptămînă (Valea Oltului, Nordul Moldovei, Sinaia, Brașov și alte localități — peste 400 de participanți). Din răspunsurile persoanelor care lucrează în secțiile de motoare, prelucrări și S.D.V. reiese că mai sînt practicate și alte discipline sportive, ca gimnastica (6,1% din numărul persoanelor testate), șahul (3%), pescuitul (4%) etc., iar ca număr de ore: 25,5% — pînă în 5 ore, 39,7% — între 5 și 10 ore și 14,4% — peste 10 ore săptămînal. Preferințele mai sînt îndreptate și spre înot (7,1%), moto (4%), auto (3%), box, scrimă, ciclism, vînătoare (cîte 1%).

Urmează — Întreprinderea de mătase Victoria din Iași cu 27,3%. Lîngă modernele hale ale fabricii se află microcomplexul sportiv, amenajat prin muncă patriotică, cu ajutorul conducerii întreprinderii (Nicolae Sandu — director și președinte de onoare al asociației), compus din teren bituminizat de tenis de cîmp, de volei și de handbal, trei mese de tenis, iar într-o clădire este amenajată o sală pentru amatorii de șah. Consiliul asociației (ing. Vasile Micliuc — președinte) și comitetul sindical (Viorica Gioșan — președinte) se preocupă ca baza sportivă să fie folosită din plin, adică tot mai mulți oameni ai muncii să facă sport. În plină desfășurare se aflau, la ora vizitei noastre, campionatele asociației la șah (16 participanți), la minifotbal (18 echipe a cîte 7 jucători), la volei (8 echipe masculine), precum și întrecerile la atletism — faza pe asociație a „Cupei industriei ușoare" (20 f și 20 b). Se cuvine să mai amintim că anul trecut, pentru numeroasa participare, asociația Victoria s-a situat pe locul 1 la „Cupa Sindicatelor" pe municipiu. Testul ne-a arătat că, pe lîngă sporturile amintite, se mai practică tenis de masă (7,8%), gimnastică (5,2%), turism, handbal (cîte 2,5%), precum și baschet, judo, tenis de cîmp, box (cu procentaje cu puțin peste cifra 1), iar ca număr de ore: 25% — pînă în 5 ore, 32,7% — între 5 și 10 ore și 22,2% — peste 10 ore. Ca preferințe (în plus față de ceea ce se practică): popice (5,2%), înot (3,9%), schi (2,5%) ciclism, scrimă, sporturi nautice (cîte 1,3%).

În sfîrșit — Întreprinderea de confecții Oradea — 12,6%. Trebuie să amintim faptul că sportivii de la I.C.O. și de la Întreprinderea de tricotaje s-au unificat, de anul trecut, formînd asociația sportivă „Industria ușoară Oradea". Este de înțeles că lipsa bazei sportive are repercusiuni asupra activității. Totuși, consiliul asociației (ing. Francisc Lokodi — președinte, Cornel Togor — secretar) a inițiat campionatele asociației la șah (12 băieți), tenis de masă (40 fete), atletism, fotbal și volei, membrii asociației au participat la diferite competiții orășenești, printre care „Cupa Unirii" (schi, tenis de masă), „Cupa textilistului", „Crosul tinerilor muncitori", iar echipa feminină de handbal la barajul pentru calificarea în Divizia B. De asemenea, se mai practică gimnastica (8,8%), voleiul (7,1%) și înotul (1,7%). În ceea ce privește timpul dintr-o săptămînă rezervat sportului: 23,1% pînă în 5 ore, 17,5% — între 5—10 ore și 7% peste 10 ore. Ca preferințe: baschet (3,4%), tir, patinaj, tenis de cîmp, pescuit (cîte 1,7%).

ZILNIC, CÎTE CINCI MINUTE PENTRU EXERCIȚIILE FIZICE

Gimnastica la locul de muncă constituie, după cum se știe, un mijloc eficient de refacere a capacității de muncă. Cele cinci minute rezervate exercițiilor fizice au o mare eficiență asupra sănătății și productivității, deoarece ele urmăresc îmbunătățirea respirației, a circulației sîngelui, a funcțiilor interne, a poziției corecte a întregului organism și, în general, tonificarea musculaturii neangajate în procesul muncii.

Ce concluzii ne-a oferit testul despre gimnastica la locul de muncă la cele 3 unități? Tabloul se prezintă astfel: 33% practică gimnastica, 46,9 – doresc s-o practice, iar 20,1% au răspuns negativ. La Întreprinderea de confecții din Oradea preocupările organelor cu atribuții în sport s-au concretizat prin introducerea și permanentizarea acestei activități în sectoarele productive și, de aceea, toți subiecții au dat răspunsuri afirmative. La Întreprinderea de mătase Victoria din Iași – 85,5% dintre subiecți practică gimnastica la locul de muncă, iar restul de 14,5% doresc s-o practice. Această preferință este cunoscută de consiliul asociației și de comitetul sindicatului și, cum era firesc, constituie un obiectiv al planului de măsuri al asociației pe anul în curs. În schimb, la Poiana Cîmpina – doar 5,1% practică (acesta făcînd parte din personalul tehnico-administrativ), iar 58,1% din sectoarele motoare, prelucrări și S.D.V. doresc s-o practice. Cunoscînd această situație, sperăm că consiliul asociației și comitetul sindicatului vor analiza condițiile din cele trei sectoare productive și vor acționa pentru introducerea gimnasticii la locul de muncă.

PENTRU FEMEI — NU NUMAI GIMNASTICĂ LA LOCUL DE MUNCĂ...

În cadrul testului nostru, elementul feminin a avut o pondere însemnată: 35%. Firesc, deoarece la două dintre asociațiile unde s-a realizat testul — la Întreprinderea de confecții din Oradea și la Întreprinderea de mătase „Victoria" din Iași — numărul femeilor îl întrece pe cel al bărbaților și de aceea ne vom referi doar la ele, situația de la Poiana Cîmpina fiind nesemnificativă.

Pentru a ne forma o imagine mai clară a participării femeii la activitatea sportivă, credem că este necesar să amintim că grupul de sex feminin a fost format din 11,1% persoane pînă la 20 de ani, 79% — între 21 și 30 ani, 7,4% — între 31 și 40 ani și 2,5% de peste 40 de ani; că 54,3% sînt căsătorite și 45,7% necăsătorite, că 79% au domiciliul în mediul urban și 21% în cel rural.

Răspunsurile ne arată că 47,6% practică diferite discipline sportive, că 86,4% au participat în ultima perioadă la o excursie, că 67,3% rezervă în fiecare zi cîte cinci minute gimnasticii la locul de muncă. La Întreprinderea de mătase „Victoria" din Iași femeile practică voleiul (23,3%), atletismul (10%), handbalul (6,6%), tenisul de masă, gimnastica, turismul și parașutismul (cîte 3,3%), iar ca număr de ore: 10,4% — pînă în 5 ore pe săptămînă, 7,8% — între 5 și 10 ore și 2,6% — peste 10 ore. Doresc să mai practice: tenis de cîmp (16,6%), volei (10%), handbal (13,3%), înot, șah, ciclism, baschet (cîte 3,3%). La Întreprinderea de confecții din Oradea: handbal și gimnastică (cîte 11,1%), volei și atletism (cîte 8,8%) și înot (2,2%); ca număr de ore: 23,1% pînă în 5 ore, 5,1% între 5 și 10 ore și 1,7% peste 10 ore. Ca preferințe, pe lîngă sporturile practicate: baschet (4,4%), tir, tenis de masă, patinaj, schi și pescuit (cîte 2,2%). Deci, aici, lipsa unei baze proprii se face din plin simțită. Prea puține femei practică o disciplină sportivă și au preferințe, deși unele forme simple de mișcare în aer liber se pot realiza chiar fără terenuri amenajate...

După cum se vede, sînt posibilități destul de mari în ceea ce privește atragerea femeilor în practicarea educației fizice și sportului, organizațiile cu atribuții în domeniul sportului trebuind să acționeze cu perseverență în această direcție.

ȘI „NAVETIȘTII" VOR SĂ FACĂ SPORT!

Merită să dezbatem și o altă problemă reieșită din test, aceea a persoanelor care au domiciliul în mediul rural. Acestea, 21,6% din totalul celor testate, sînt nevoite să-și rezerve o mai mare parte a timpului lor liber pentru a veni la locul de muncă, și, apoi, pentru a se înapoia acasă. De reținut și faptul că marea majoritate, adică 80,7%, sînt căsătorite și, firesc, o altă parte a timpului lor este dedicată rezolvării problemelor familiale, gospodărești.

Sînt aceste condiții o barieră de netrecut pentru amatorii de sport care au domiciliul în mediul rural? Testul arată că nu. „Navetiștii" practică fotbalul (26,9%), voleiul (11,7%), atletismul (9,6%), tenisul de masă, ciclismul, gimnastica (cîte 3,8%) handbalul, tenisul de cîmp (cîte 1,9%); 67,3% dintre ei au făcut cîte o excursie în ultima perioadă, 34,6% participă la gimnastica la locul de muncă, iar ca număr de ore: 26,9% dedică săptămînal sportului pînă în 5 ore, 30,7% — între 5 și 10 ore, iar 21,1% — peste 10 ore. Paleta preferințelor sportive este largă, cuprinzînd, pe lîngă disciplinele amintite, popicele și baschetul (5,7%), șahul (3,8%), motociclismul, scrima, automobilismul, înotul (cîte 1,9%).

Cei mai mulți „navetiști" sînt la Poiana Cîmpina: 51,9%. Intensa activitate sportivă care se desfășoară în cadrul acestei asociații a atras pe mulți în practicarea fotbalului (29,6%), atletismului, voleiului, ciclismului (cîte 7,4%), a tenisului de masă și de cîmp, judo-ului (cîte 3,7%); 74% dintre persoane au participat la o excursie, dar alții ar dori să practice și handbalul (7,4%), popicele (11,1%), scrima, baschetul, automobilismul, motociclismul, înotul (cîte 3.7%).

La Întreprinderea de confecții din Oradea 26,1% dintre persoane au domiciliul în mediul rural. Aici se practică doar fotbalul (21,4%), voleiul și handbalul (cîte 7,1%); 64,2% au participat la o excursie, iar ca preferințe sportive: șah, handbal și tenis de masă (cîte 7,1%).

La Întreprinderea de mătase „Victoria" din Iași este o situație aproape asemănătoare — 20,3% fiind din mediul rural. Se practică voleiul și fotbalul (cîte 27,2%), atletismul (18,1%) și tenisul de masă (9%); 54,5% dintre subiecții testați declară că au luat parte la o excursie, iar ca performanțe, pe lîngă sporturile amintite, baschetul și tenisul de cîmp (cîte 9%).

Datele prezentate dovedesc cu prisosință că „navetiștii" vor să facă sport, că nu vor să stea deoparte, ca simpli spectatori, la o activitate utilă sănătății lor. Dar, pentru ca această dorință să prindă viață este necesar ca toate consiliile asociațiilor sportive, comitetele sindicatelor și U.T.C. să cunoască mai bine situația și să organizeze competițiile în perioadele și zilele cele mai potrivite pentru oamenii muncii care au domiciliul în mediul rural.

● Îmbucurător este faptul că la Întreprinderea de confecții din Oradea, la Întreprinderea de mătase „Victoria" din Iași și la Întreprinderea de reparații de tractoare și motoare grele din Cîmpina, sportul are mulți prieteni care îi dăruiesc o parte a timpului lor liber. Consiliile asociațiilor sportive, comitetele sindicatelor și U.T.C. desfășoară o activitate susținută de atragere a întregului tineret, a oamenilor muncii din unitățile respective în practicarea sistematică a educației fizice și sportului, iar planurile asociațiilor oglindesc, în mare măsură, preferințele acestora. ● După cum s-a văzut, sînt încă posibilități de mărire a numărului de oameni ai muncii care să se obișnuiască cu mișcarea în aer liber, să practice cu regularitate o disciplină sportivă. În acest sens, problema „navetiștilor" este elocventă. Majoritatea lor doresc să facă sport, iar pentru împlinirea acestui deziderat este necesar să se țină seama în organizarea activității sportive de timpul lor liber, de preferințele lor. ● Organele cu răspunderi și atribuții în domeniul sportului sînt încă datoare față de elementul feminin, fiindcă multe dintre muncitoare doar privesc la întrecerile sportive. Atragerea la practicarea sportului a tovarășelor de muncă constituie o îndatorire de prim ordin, deoarece și ele trebuie să-și fortifice organismul, să fie perfect sănătoase. Acest lucru este posibil dacă ele vor fi angrenate la început în practicarea formelor simple ale sportului, în întreceri care să se desfășoare în fiecare săptămînă. ● Gimnastica la locul de muncă și excursiile, două forme simple, atractive și — în același timp — eficiente pentru întărirea sănătății oamenilor muncii nu sînt folosite pe deplin în toate asociațiile. Gimnastica la locul de muncă este introdusă în întreprinderile în care predomină elementul feminin, iar la Poiana Cîmpina o practică doar o parte a personalului tehnico-administrativ. Consiliul asociației Poiana Cîmpina, comitetul sindicatului și conducerea întreprinderii au datoria să studieze de grabă posibilitățile și să introducă gimnastica la locul de muncă în sectoarele în care sînt condiții pentru practicarea ei. În ceea ce privește excursiile, testul nostru arată că în toate cele trei unități această formă de mișcare este folosită doar periodic și nu permanent. Odată cu introducerea a încă unei zile libere pe lună sînt create condiții ca fiecare om al muncii să participe la o astfel de acțiune, deosebit de reconfortantă după activitatea de producție. ● Bazele sportive, atît cea a sociației Poiana, cît și cea a asociației Victoria Iași, nu sînt exploatate la maximum. Testul nostru a arătat că la Poiana Cîmpina doar 29,5% fac sport pe terenurile asociației, iar la Victoria Iași — 50%. Este nefiresc ca acestea să nu fie folosite în permanență de către toți amatorii de sport. Cea de a treia asociație — „Industria ușoară" din Oradea — trebuie să depună mai multe eforturi pentru a amenaja o bază simplă, cu muncă patriotică, fără mari investiții. Altfel, activitatea sportivă nu se va ridica la cote înalte, iar bugetul asociației va fi risipit, în continuare, pentru închirierea altor terenuri. ● Testul nostru a scos în evidență că nu sînt valorificate pe deplin posibilitățile existente pentru a aplica una dintre prevederile **Programului privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976—1980 și pregătirea sportivilor români în vederea participării la Jocurile Olimpice din 1980,** aceea de creștere a numărului de oameni ai muncii care să practice cu continuitate exercițiile fizice și sportul, avîndu-se în vedere vîrsta și profesiunea. Fortificarea organismului, prevenirea și combaterea influențelor nocive ale sedentarismului asupra sănătății și capacității de muncă se pot realiza prin folosirea timpului liber în mod plăcut și educativ.

La urma urmei, un asemenea test putea să facă, de mult, fiecare dintre cele trei asociații și au încă posibilitatea să-l facă toate asociațiile, pentru a organiza mai bine și cu o eficiență mai mare activitatea sportivă.

Pagină realizată de **Pompiliu VINTILĂ**